

Wpływa dn. _____ godz. _____ Ref. _____
Dziennik _____ 1923 r. _____
Załącznik nr. _____

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 10000 mk
—: Poszczególony numer 1500mk. —:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 3600 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 5500 mk. od wiersza. —:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukarni „Drukarni Gdańskiej“ A.-G.

Nr. 64

Puck, środa, dnia 12 września 1923 r.

Rok 37.

Treść:

474. Ustawa z dnia 6. VII. 23 o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju. — Dz. Ustaw nr. 87 poz. 676.
475. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 25 IV 23 w przedmiocie oznaczenia stanu zwyczajnego (średniego) wody i linii brzegu. — Dz. Ustaw nr. 80 poz. 632.
476. Okolnik Wojewody Pomorskiego w sprawie oznaczenia cen na artykułach w markach polskich.
477. Obwieszczenie dot. potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną.
478. Statut miasta Pucka w myśl art. 19 ustawy z dnia 4. IV. 1922. Ogłoszenie.

474.

Ustawa

z dnia 6 lipca 1923 r.

o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do pabrania jednorazowej daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Przedmioty majątkowe, obciążone daniną lasową, są wolne od mającego być uchwalonym ogólnego podatku majątkowego.

Art. 2. Daninie lasowej podlegają osoby fizyczne i prawne, będące właścicielami lasów, których obszar przenosi 50 ha, oraz właściciele masy drzewnej, pozostającej w lesie, względnie drzewostanów leśnych, nie zakupionych dla celów własnej odbudowy.

Art. 3. Wysokość daniny ustanawia się na 30 proc. masy drzewa użytkowego z 10-letnich etatów rębnych, wolnych od służebności, a z 5-letnich etatów rębnych, obciążonych służebnościami lasów prywatnych.

Art. 4. Ilość oddanego drzewa na cele odbudowy na podstawie postanowień ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 20, poz. 229) do wysokości 30 proc. dziesięcioletnich, względnie pięcioletnich, etatów w myśl rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 586) winna być zaliczona na poczet daniny, określonej niniejszą ustawą, z potrąceniem ceny, zapłaconej za oddane drzewo po 1 stycznia 1922 r.

Art. 5. Rządowi przysługuje prawo pobrać daninę lasową w naturze, lub ekwiwalent w gotówce.

Właściciele lasów lub drzewostanów, którzy nałożonego na mocy ustawy z dnia 28-go lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 20, poz. 229) kontyngentu drzewnego nie oddali, a w międzyczasie zdążyli masę drzewną sprzedać, obowiązani są uiścić nałożony, a nie oddany kontyngent w gotówce według cen, obowiązujących w chwili uiszczenia daniny.

Art. 6. Wysokość daniny lasowej wymierzają władze administracyjne I instancji w porozumieniu z fachowymi organami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwa Robót Publicznych.

Art. 7. Zamianę daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce uskuteczniają organy Ministerstwa Robót Publicznych, przyczem mają obowiązywać ceny, ustanawiane przez wojewódzkie komisje, powołane do życia rozporządzeniem z dnia 2 stycznia 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 83).

Art. 8. O ile właściciel drzewa nie godzi się na cenę, ustanowioną przez przewidziane w art. 7 niniejszej ustawy komisje, rząd ma prawo masę drzewną, przypadającą z daniny, sprzedać w publicznym przetargu.

Art. 9. Daninę lasową, zamienioną na ekwiwalent pieniężny, ściągają organy Ministerstwa Skarbu i zapisują w osobnych zestawieniach na cele odbudowy kraju.

Koszty, związane z wymiarem i poborem daniny, będą pokryte z wpływów tejże daniny.

Art. 10. Właściciele drzewa, niezadowoleni z wysokości wymierzonej daniny w naturze, mogą wnieść odwołanie do II instancji w ciągu 14 dni po doręczeniu im wymiaru. Odwołanie to jednak nie wstrzymuje wykonalności daniny. O ile na skutek odwołania zostanie danina zmniejszona, rząd winien płacić ceny targowe za ilości drzewa, pobrane ponad nałożoną daninę, według cen w dniu płacenia.

Art. 11. Pobrana przez rząd danina lasowa ma być zużyta na cele odbudowy kraju w myśl istniejących ustaw sejmowych o odbudowie kraju.

Art. 12. W razie uchylenia się właściciela drzewa od wykonania daniny lasowej w myśl przepisów niniejszej ustawy ma starostwo poczynić stosowne zarządzenia, nie wyłączając objęcia lasów pod zarząd państwowy.

Art. 13. Płatnicy, winni niewykonania obowiązków, ciężących na nich w myśl przepisów niniejszej ustawy, oraz osoby, winne użycia drzewa, przeznaczonego na cele, wymienione w art. 11 niniejszej ustawy, niezgodnie z przeznaczeniem, ulegną grzywnie w wysokości od 2—10-krotnej wartości niewydanego drzewa, względnie niewłaściwie użytego drzewa lub niezapłaconej kwoty daniny, wymierzonej w gotówce, którą w razie niemożności ściągnięcia zastąpi areszt do 6 tygodni.

Do orzeczenia powołane są władze administracyjne.

Art. 14. Ukarany może w ciągu dni 14 po doręczeniu orzeczenia wnieść na ręce władzy, która orzeczenie wydała, żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi tak, jakby orzeczenia karnego nie wydano.

Na obszarze województwa poznańskiego, pomorskiego i w górnośląskiej części województwa śląskiego stosują się przepisy o wydawaniu policyjnych zarządzeń karnych.

Art. 15. Wykonanie powyższej ustawy porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 16. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów:

w z. Głabiński

Minister Robót Publicznych:

J. Łopuszański

Minister Skarbu:

H. Linde

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Gościcki

Minister Spraw Wewnętrznych:

Kiernik

Minister Sprawiedliwości:

Nowodworski.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.
Puck, 6. 9. 23 r.

Lipski, starosta.

475.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 25 kwietnia 1923 r. w przedmiocie oznaczenia stanu zwyczajnego (średniego) wody i linii brzegu.

Na podstawie art. 5 ust. (3) i art. 266 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) zarządza się co następuje:

§ 1. Stan zwyczajny (średni) wody należy wyznaczać w sposób poniżej podany w następujących wypadkach:

- a) na publicznych wodach płynących przy odgraniczeniu własności prywatnej od publicznej (art. 6 ustawy wodnej);
- b) na prywatnych wodach płynących przy oznaczeniu granicy między gruntami nadbrzeżnymi, leżącymi obok siebie lub na

przeciwnych brzegach (art. 5 ust. 2 ustawy wodnej.);

- c) na jeziorach, które nie należą do wód płynących, o ile własność w inny sposób nie została uregulowana (art. 5 ust. 5 ustawy wodnej.).

Jako stan zwyczajny (średni) należy uważać ten stan, który wodą w dłuższym szeregu lat równie często przekracza, jak często go nie dochodzi. Ustalenie zatem stanu zwyczajnego polega na wyznaczeniu dla danego wodowskazu tego odczytu, który dzieli zsumowany czas trwania wszystkich odczytów wodowskazowych w danym okresie na dwie równe części. Potrzebne do obliczenia stanu zwyczajnego zestawienie czasów trwania poszczególnych odczytów wodowskazowych należy wziąć z roczników hydrograficznych lub wykonać je w sposób podany w polskich rocznikach.

Z uwagi na cel wystarczy oznaczenie stanu zwyczajnego na podstawie stopni 10 centymetrowych, przyjmując środkowy odczyt stopnia (piątki w cm.).

W wypadkach, w których stosowanie wyżej podanego sposobu natrafia na trudności, można bez ujmy dla dokładności wymaganej dla niniejszego celu przyjmować zamiast wysokości stanu zwyczajnego (średniego) wysokość stanu odpowiadającego średniej arytmetycznej z codziennych odczytów wodowskazowych w danym okresie.

Jako okres czasu dla obliczenia średniej należy przyjąć 15 lat ostatnich, w ciągu których nie było większych zmian łóżyska rzeki. O ile niema odczytów wodowskazowych z takiego czasu, można przyjąć mniejszą ilość lat, jednak należy wtedy wykluczyć te lata, w których przyływ wody był znacznie różny od przeciętnego (lata wybitnie mokre lub suche). Jeżeli łóżysko w przekroju wodowskazowym ulegało zmianom, można do obliczenia wziąć tylko kres obejmujący lata od ostatniej zmiany do chwili obliczenia.

Jeżeli są do dyspozycji odczyty tylko z kilku lat, lub tylko z jednego roku, można ich użyć do wyznaczenia stanu zwyczajnego, o ile opady w danym roku co do ilości i rozkładu zbliżyły się do normalnych.

Do wyznaczenia stanu wody należy użytkować odczyty z wodowskazu miarodajnego, t. j. wodowskazu, który znajduje się na odcinku rzeki o tych samych w przybliżeniu warunkach przepływu, jakie posiada rzeka w miejscu badanem, a zatem jeżeli między wodowskazem, a miejscem badanem niema żadnego większego dopływu lub wybitnego załomu spadku.

Jeżeli wreszcie niema wogóle miarodajnego wodowskazu dla badanego miejsca, należy ustalić stan zwyczajny na podstawie zbadania na miejscu łóżyska rzeki przez znawcę technicznego. Ponieważ stan ten różni się również bardzo nieznacznie od stanu wegetacyjnego, można w tym razie orjentować się granicą stałego porostu traw, a zatem także wogóle porostu roślin lądowych, jaki znajduje się na brzegu wypukłym.

§ 2. Linja brzegu biegnie wedle art. 6, ust. 1 u. w. wyraźną krawędzią brzegu, co ma miejsce z reguły na brzegach wklęsłych; w miejscach, gdzie nie ma wyraźnych brzegów, a zatem zwyczajnie na brzegach wypukłych, linję brzegu stanowi granica stałego porostu traw (a więc także porostu wogóle roślin łąkowych), a jeżeli granica ta leży wyżej stanu zwyczajnego (średniego), stanowi linję brzegu linją przecięcia się zwierciadła wody przy stanie zwyczajnym (średnim) z gruntami nadbrzeżnymi. Wobec tego należy przy ustaleniu linii brzegu tam, gdzie nie ma wyraźnej krawędzi brzegu, wyznaczyć nie tylko linję, po którą sięga stały porost traw, ale także wysokość stanu zwyczajnego (średniego).

§ 3. Linję brzegu ustala władza wodna na żądanie interesowanych na podstawie postępowania przepisane w szóstej części ustawy wodnej (art. 6, ust. 3 ust. wodn.). Nadto linja brzegowa powinna być wyznaczona przed rozpoczęciem robót regulacyjnych na rzece (art. 109 ust. wodn.). Władza zatem zatwierdzając projekt regulacyjny, (art. 108, ust. 1 ust. wodn.) powinna zastrzec, że roboty nie mogą być podjęte przed ustaleniem linii brzegu. Również władze wykonujące regulację na podstawie projektów zatwierdzonych przez Ministerstwo Robót Publicznych (art. 108, ust. 1 u. w.) powinny postarać się przed rozpoczęciem robót o ustalenie linii brzegowej. Jest dopuszczalnym przeprowadzenie odnośnego dochodzenia równocześnie z dochodzeniem przewidzianym w art. 108 ust. 1 ust. wodn., a co do robót prowadzonych na podstawie projektów zatwierdzonych przez Ministerstwo Robót Publicznych równocześnie z dochodzeniem co do zarzutów i roszczeń interesowanych (art. 45, ust. 3 ust. wodn.).

Powyższe przepisy nie wykluczają możliwości dobrowolnego porozumienia się z interesowanymi co do odgraniczenia łożyska wody z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez władzę wodną, o ile chodzi o wodę publiczną.

Również nie jest wykluczona możliwość wydania przez władzę zarządzenia tymczasowego na podstawie art. 228 u. w., którym pozwoli w toku postępowania co do wyznaczenia linii brzegowej na podjęcie nie cierpiących zwłoki robót regulacyjnych, w celu przesunięcia interesów publicznych lub powstrzymaniu niebezpieczeństwa dla interesów prywatnych.

§ 4. Celem przeprowadzenia dochodzenia winni interesowani (również urzędy prowadzące roboty regulacyjne) przedłożyć kompetentnej władzy wodnej, a zatem odnośnie do wód żeglownych i spławnych województwu, a odnośnie do innych wód starostwu lub władzom im odpowiednim (art. 186, 187 i 188 ust. wodn.), podanie o wyznaczenie linii brzegu z dołączeniem projektu odgraniczenia, który ma zawierać:

- a) krótkie sprawozdanie techniczne, wyjaśniające zasady projektowanego odgraniczenia;
- b) plan sytuacyjny, sporządzony w tej podziale, w jakiej są sporządzone urzędowo

we mapy gruntowe (katastralne); gdzie nie ma map urzędowych, w odpowiednio wielkiej podziale, zajęcie ma być wykonane z dokładnością przepisana dla map gruntowych (katastralnych); na planie mają być uwidocznione punkty stałe, za pomocą których by można było nanieść linję brzegową, oraz punkty niwelacyjne, nawiązane do miarodajnego wodowskazu, jeżeli odległość nie jest nadmiernie wielką, dalej grunty nadbrzeżne z podaniem rodzaju kultury, granica porostu traw, łożysko wody na odpowiedniej długości powyżej i poniżej miejsca, o które chodzi, wyraźne krawędzie brzegów, odsypiska i wyspy, powierzchnia zalewu wodą w czasie wymiaru, data pomiaru i stan wody obserwowany wtedy na miarodajnym wodowskazie; dalej mają być w planie sytuacyjnym wkreślone przekroje poprzeczne zdjęte w takich odstępach, ażeby uwidoczniły zmiany wysokości całego przybrzeżnego terenu, z zaznaczonym stanem wody w czasie zdjęcia i stanem zwyczajnym (średnim), wreszcie ma być uwidoczniiona czerwonym kolorem proponowana linja brzegowa;

- c) wykaz właścicieli gruntów i innych interesowanych;
- d) jeżeli jest kataster gruntowy, wykaz zmian projektowanych co do parcel i wykazów hipotecznych z podaniem odnośnych powierzchni.

Na podstawie tego operatu władza kompetentna przeprowadzi dochodzenie na miejscu, przy udziale znawcy technicznego, przesłucha protokolarnie interesowanych i wyda orzeczenie, stosując analogiczne postanowienia części szóstej ustawy wodnej. Od orzeczenia tego wolno wnieść odwołanie do władzy wyższej w sposób przewidziany w tej części ustawy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje w Województwie Śląskiem.

Minister Robót Publicznych:

Łopuszański.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 17. sierpnia 1923 r.

Lipski, starosta.

476.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie oznaczenia cen na artykułach w markach polskich.

Zdarzają się wypadki, że niektórzy kupcy oznaczają ceny na sprzedawane artykuły nie w markach polskich — jako dotychczas prawnym środkiem obiegowym, lecz w innym mierniku, np. złotych polskich i t. p.

Postępowanie takie nie ma podstawy prawnej, a przede wszystkim dezorientują publiczność, ponieważ nie wszyscy znają wartość (kurs) w danej chwili złotego czy innego miernika w stosunku do marki polskiej i nie mogą wypośredkować sobie ceny danego artykułu w markach polskich.

Celem uniknięcia chaosu w tym przedmiocie, winni Post. Pol. Państw. w powiecie dopilnować, aby ceny oznaczone na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5. VII. 22 (Dz. Ustaw nr. 52 poz. 483) opiewały wszędzie tylko w markach polskich.

Toruń, dnia 24 sierpnia 1923 r.

(—) St. Celichowski, Wojewoda.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 1. września 1923 r.

Lipski, starosta.

477.

Obwieszczenie dotyczące potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną.

Podaje do ogólnej wiadomości, że Monitor Polski nr. 197 z dnia 31. VIII. 23 r. zawiera następujący komunikat:

„Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby celem dokonania potrąceń podatku dochodowego przy wypłacie uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną łącznie z dodatkiem drożyznianym, poczynając od 1-go września do końca 1923 r., ustalono stopę procentową podatku w ten sposób, że w stosunku rocznym oblicza się tylko tę wysokość uposażenia, która przypadła do wyłaty w dniu 1. sierpnia r. b., względnie o ile chodzi o pracowników, pobierających wynagrodzenie z dołu, w dniu 31. lipca b. r., pozostała zaś wysokość ma być przyjmowana jako wynagrodzenie jednorazowe.

Ewentualny procentowy dodatek drożyzniany, wypłacany oddzielnie w ciągu miesiąca już po dokonaniu wypłaty poborów, należy traktować jako wynagrodzenie samoistne, od którego należy potrącać podatek według stopy procentowej, przypadającej od tego wynagrodzenia samoistnego, obliczonego w stosunku rocznym. Zasada ta ma zastosowanie również przy obliczaniu podatku w razie wypłat dodatków drożyznianych, w ciągu miesiąca sierpnia r. b.

Puck, dnia 6. września 1923 r.

Lipski, starosta.

478.

Statut

miasta Pucka w myśl art. 19 ustawy z dnia 4. IV. 1922 r.

W celu ułatwienia wykonania ustawy z dnia 4. IV. 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń. (Dz. Ust. nr. 33 poz. 264 i ustawy przedłużającej moc obowiązującą z dnia 1. VI. 1923 r. Dz. Ust. nr. 59 poz. 418) wydaje się na mocy art. 19 cytowanej na wstępie ustawy za zgodą Ministerstwa Spraw Wewnętrznych N. S. L. 1886/23 z dnia 2. VIII. 1923 r. następujące postanowienia obowiązujące w gminie miejskiej Puck:

Par. 1.

Zabrania się, by lokale, które przed wejściem w życie powołanej ustawy były używane jako mieszkalne, były przeznaczone na inne cele, jak n. p. fabryki, banki, lokale handlowe.

Par. 2.

Nakazuje się, by właściciele domów i posiadacze mieszkań zgłaszali do Zarządu gminy znajdujące się w ich domach lub mieszkaniach lokale, zaliczone przez powołaną ustawę do kategorii niezamieszkałych i niedostatecznie użytkowanych.

Par. 3.

Zarządza się, by w gminie miejskiej Puck odstępowanie praw najmu przez najmobiorników osobom trzecim mogło się odbywać jedynie za poprzednią zgodą Zarządu gminy,

Par. 4.

We wszystkich sprawach, regulowanych niniejszym statutem mieszkańcy winni zwracać się do Zarządu gminy.

Par. 5.

Od orzeczeń Zarządu gminy, wydanych na podstawie paragrafów 1 do 3 niniejszego statutu, przysługuje stronom prawo zażalenia i zaskarżenia w drodze określonej art. 17. ustawy z dnia 4. IV. 22 r. nr. 33 Dz. Ust. R. P. P. poz. 264.

Par. 6.

Przekroczenie przepisów zawartych w paragrafach 1 do 3 niniejszego statutu będzie w myśl art. 20 ustawy z dnia 4. IV. 22 r. Dz. Ust. nr. 33 poz. 246 poczytywane za czyn karygodny i karany narówni z przekroczeniem przepisów tej ustawy.

Par. 7.

Niezastosowanie się do postanowień par. 1 do 3 statutu ponadto pociągnie za sobą zajęcie lokalu przez Zarząd gminy na cele określone art. 1 ustawy z dnia 4. IV. 22 r. Dz. Ust. nr. 33 poz. 264.

Puck, dnia 18. sierpnia 1923 r.

Magistrat.

Kamski, Burmistrz.

OGŁOSZENIA

Powiatowego Urzędu Budowlanego.

Tegoroczne wydzierżawienie drzew owocowych przy szosie Puck-Połczyno nastąpi w przetargu publicznym w **czwartek, dnia 20. września 23 r.** o godz. 10 przed poł. w biurze niżej podpisanego, u którego można przejrzeć warunki dzierżawy.

Zaprasza się reflektantów, aby w powyższym terminie stawili się osobiście.

Puck, dnia 3. września 1923 r.

Budowniczy powiatowy
Mroczkowski.